

man skal tvinge kommunerne til noget – det er vi faktisk imod – men dels har vi fået ændret lovens formulering, så det klart fremtræder, at vi forudsætter, at kommunerne kan finde ud af det, dels har vi i vores meget, meget, meget store kommunalpolitiske bagland i Venstre foretaget sonderinger, haft samtaler og fået gode råd undervejs til at afdække området.

Det siges, at vi har stillet 300 spørgsmål i Venstre for at få afdækket konsekvenserne af denne lov. Og jeg er nået til den faste overbevisning, at måske med undtagelse af et par få kommuner vil kommunerne finde ud af det. Det er min overbevisning. Hvis denne lov på den ene eller den anden måde bliver stemt igennem inden den ikrafttrædelsesdato, der er fastsat, så kan kommunerne også løfte arven.

Bendt Bendtsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi det skidt med folk, som vi ikke kan stole på, og i Det Konservative Folkeparti har vi det utrolig skidt med Det Radikale Venstre i øjeblikket.

Forløbet i de her forhandlinger har jo været en farce, man kunne nærmest sige en sæbeopera. Vi har været igennem meget lange og hårde forhandlinger for at få indflydelse på det resultat, der skulle ligge her, og på de ændringsforslag, der ligger her. Vi har troet på, at et ord var et ord, og en mand var en mand, og en aftale var en aftale. Det troede vi på lige indtil torsdag i sidste uge, så løb Det Radikale Venstre fra en aftale.

Man har udstillet regeringen og vist, at det er fra det radikale gruppeværelse, at dansk udlændingepolitik føres. Man har udstillet, at statsministeren overhovedet ikke har styr på denne sag. Så kan man diskutere, hvor aben sidder, og hvor aben ligger. Mens Venstre og De Konservative har forhandlet med indenrigsministeren, har den radikale udlændingeordfører siddet med ved bordet. Så kan man diskutere, om der er to ting, der er gået skævt: Har manden snorksovet, eller er udlændingeordføreren ubegavet? Jeg tror ikke på det sidste.

Der er i hvert fald noget i det her, som er overtrådt, nemlig det, der er så basalt i dansk politik, at man kan indgå nogle aftaler, og så bliver aftalerne holdt, og det er derfor, vi står i en situation i dag, hvor vi venter til tredjebehandlingen med at afgive forklaring om, hvordan der skal stemmes på det her område.

Med hensyn til de stillede ændringsforslag, kan vi sige, at V og K's ændringsforslag om

syvårsgrænsen er forslag, der er stillet, fordi der er en afstand mellem konservativ udlændingepolitik og det, der er regeringens udlændingepolitik. Vi ønsker ikke at gøre flygtninge til indvandrere og derfor syvårsgrænsen.

Så er der de facto-begrebet, hvor vi altså ønsker en opstramning på det her område, så der bliver en mere snæver adgang til, at folk får opholdstilladelse.

Så er der boligforslaget, som sådan set har været årsag til hele problemstillingen, som man har berørt lidt her fra talerstolen i dag. Vi er blevet spurgt, om det ikke var en lille luns eller et lille forslag til os, men vi ønsker at se både lovforslag nr. L 59 og L 60 i en større sammenhæng, for når der nu sker en ændring i udlændingeloven, så betyder det også noget for integrationsloven.

Vi mener faktisk, at det antal sociale lejligheder, som en kommune én gang har til rådighed, i højere grad skal gå til flygtninge. Vi har været igennem meget hårde forhandlinger på det her område for at sikre, at kommunerne får mulighed for at løfte den her store, nye opgave. Vi har fået ministerens ord på, at det er en ny kommunal opgave, og at regeringen betaler regningen. Det er regeringen, der bestiller musikken, og vi har under det her forløb fået at vide, at dér er man nu også villige til at betale musikken i den sidste ende. Vi har fået en hel del svar, som nu er optrykt i betænkningen, som indikerer dette.

Det her boligforslag betyder selvfølgelig noget for os, for vi mener, at det er rimeligt, at indvandrere – og jeg sagde indvandrere og ikke flygtninge – i højere grad skal kunne forsørge sig selv og sine, og de skal også selv kunne finde en passende bolig. Jeg hørte, at hr. Søren Søndergaard her fra talerstolen kom med en dybt rørende forklaring. Jamen der er jo forskel på flygtninge og indvandrere, og der er vel ingen forældre, der rejser fra deres barn, hvis det er det, man mener.

Der er lavet undersøgelser her i kongeriget, der viser, at det er et af de steder i hele Europa, hvor der er størst demokratiforståelse, men det er også det sted, hvor den almindelige borger har mindst forståelse over for udlændinge. Så kan man stille sig selv spørgsmålet: Hvad er årsagen til det? Det kunne måske være, at der er for mange danskere, der mener, at det bliver en offentlig opgave, når indvandrere skal forsøges for at klare sig og sine. Det er derfor, vi bl.a. stiller de krav her, for vi mener, at det er rime-